

Niels Peter Thisted's prædiken 3. søndag i fasten

Taler

Niels Peter Thisted
Sognepræst

Dato

8. marts 2026

Sted

Idestrup Kirke, Falster

Omstændigheder

Prædikenen blev transmitteret i programmet Gudstjeneste på P1 d. 8. marts 2026.

Prædikentekst

Johannesevangeliet kapitel 8, vers 42-51

Salmer

DDS 332: På Jerusalem det ny
DDS 305: Kom, Gud Helligånd, kom brat!
DDS 450: Du kommer, Jesus, i vor dåb
DDS 624: Gud er Gud før jorden skabtes
DDS 172: Se, vi går op til Jerusalem

- 1 Jeg tror, de fleste af os er i stand til at forestille os sådan en situation, hvor man har en rigtigt dejlig overraskelse til nogen, en virkeligt god nyhed, som man glæder sig inderligt til at overbringe; og når man så bringer den, så er reaktionen ikke, som man havde håbet. Begejstringen udebliver, og man mødes i stedet med
- 5 ligegyldighed eller sågar surhed eller mistænksomhed. Det kan være temmelig sårende – og man kan selv blive en smule studs. En lignende situation udspiller sig i dagens evangelium.

- Vi er i fastetiden på vej mod langfredag. Vi reflekterer over kampen mellem det
- 10 gode og det onde. Mellem Sandheden og løgnen. Og Jesu lidelse træder tydeligere og tydeligere frem i vores bibeltekster.

- Pilen peger mere og mere tydeligt på Golgata. Jesus forbereder sig på at tage alt på sig. Han alene skal besejre mørket, løgnen og døden.

- 15 Vi hører også i dagens tekst Jesu lidelse: Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig ikke?

- Jesu lidelse høres i dette sorgfulde: hvorfor. Jesus bringer det glædelige budskab;
- 20 han siger: Jeg er udgået og kommet fra Gud.

Hele evangeliet, hele kristendommen ligger i det udsagn.

25 Gud blev menneske. Så kort kan det siges.

Og det er den sandhed, Jesus vil have os til at forstå og tro, for frelsen ligger deri.

30 Hvorfor forstår I ikke, siger Jesus. Vi ved, at Gud er kærlighed, og vi ser nu, at selvom Jesus fremstår barsk i denne dagens revselse, så er det ikke andet end kærlighed, når han taler således til menneskebørnene. Vel er han retfærdigt vred, men først og fremmest er han sorgfuld, sorgfuld til døden over menneskenes lunkne modtagelse. Hvorfor forstår I ikke?

35 Og ekkoet skal lyde på Golgata – Hvorfor? Hvorfor har du forladt mig?

40 Det er menneskeligt at udsættes for den djævelske løgn. Løgnen om, at Gud forbliver borte. At paradiset er tabt for evigt. Hvorfor skulle Gud ikke blive borte fra os? Vi taler jo om den almægtige Skaber – universets, alt det synlige og usynliges skaber.

Og et menneske kan komme til at tænke: Hvad har han med mig at gøre? Det er det, djævelen vil have os til at tænke.

45 Der var også engang en dæmon, der skreg netop sådan af Jesus: Hvad har vi med dig at gøre?!

Hvilken fortvivlelse.

50 Men Gud ske lov er det ikke sandt. Og hvis man ville tro profeterne, vil man også tro Jesus.

Profeten Esajas fik engang lov til at se Guds trone i et syn. Englekor efter englekor – som en mægtig hær. Glødende kul og røg. Himmelsk sang.

55 Overjordiske harmonier. Og allernærmest Guds trone, selve virkelighedens epicenter, så Esajas de højeste af de højeste engle. Seraferne med seks vinger, og disse mægtige himmelske væsner må nøjes med at flyve med de to vinger, for de er så nær tronen, at de må bruge to vinger til at dække deres ansigt, og to vinger til at dække deres fødder. Og de kan ikke få andet over deres læber end ordene:

60 Hellig, hellig, hellig.

Så ufattelig, så ophøjet, Guds majestæt.

65

Og så siger Gud til selvsamme Esajas: Jeg bor i det høje og hellige, og hos den, der er knust, hvis ånd er nedbøjet. For at oplive den nedbøjede ånd og oplive det knuste hjerte.

70

Uden Kristus forbliver dette et mysterium, men i Kristus ser vi lyset. Gud har ikke glemt sit menneske, han steg ned, lod sin elskede Søn udgå, og han regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det og tog en tjeners skikkelse på.

75

Gud er Gud med os. Han væmmes ikke ved sin skabelse, men vil være sammen med os, og lod sig føde som et lille barn, som blev svøbt og lagt i en krybbe. Han lod sig døbe sammen med de utilstrækkelige og ængstelige og gjorde derved dåben til en god pagt mellem mennesket og Gud. Et vidunderligt løfte om ikke at lade os i stikken.

80

Hvad så med djævelens løgn? Menneske! Siger djævelen, Glem Gud, for han har glemt dig. Langt borte fra dig er han, siger djævelen. Han har forladt dig. Og vi mennesker kan være tilbøjelige til at tro det.

85

Hebræerne troede det, dengang de i stedet støbte sig en gud af guld.

Og mange af Jesu egne landsmænd faldt for djævelens løgn, for de kunne ikke tro, turde ikke tro, at Gud ville give sig selv på den måde. I stedet spottede de og ringeagtede Guds nåde, da de kaldte Jesus besat – vanvittig. På en måde forstår vi. Jo, for det er ganske vist, at en mand, der påstår at være Gud selv, kan man ikke reducere til en god mand, en dygtig lærer, en guru. Nej – enten er han sindssyg – eller også er han Gud, det inkarnerede Guds ord, og hvis han er det, så er det virkeligt rigtigt, at vi ikke er forladt af vores Far i himlen, så er Guds rige jo kommet til os.

95

Det må vi holde fast i. Og vi må også turde bekende det. Med andre ord må vi turde gå med Jesus op til Jerusalem. Må Gud hjælpe os med det, når vi rammes af tvivl. Tvivl er ikke i sig selv ringeagt, tvivl er et vilkår.

100

Men: der er ikke en situation, Gud ikke kan eller vil være i.

Selv i tvivlens time, i fortvivlelsens time, selv i menneskets oplevelse af
gudsforladthed vil Kristus være med sin frelse. Påskemysteriet. At det netop er i
105 den time, hvor Jesus siger: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? At
vi ser, at det, der på overfladen ligner Guds nederlag, i virkeligheden er djævelens
endegyldige nederlag. Djævelen kunne ikke lokke Jesus væk fra korsets vej og må
i stedet se til, mens Gud går hele vejen for os.

110 Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således
også nu og altid og i al evighed. Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

115

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

3. søndag i fasten, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

120

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/niels-peter-thisted-praediken-3-sondag-i-fasten>

125

130

135